

Flygtningenævnets præmisser

Nævnet stadfæstede i juli 2015 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende et ægtepar fra Syrien. Indrejst i 2015.

Flygtningenævnet udtalte:

”Det fremgår af udlændingelovens § 48 a, stk. 1, 1. pkt., at påberåber en udlænding sig at være omfattet af § 7, træffer Udlændingestyrelsen snarest muligt afgørelse om afvisning eller overførsel efter reglerne i kapitel 5 a eller 5 b. Det fremgår af § 29 b, at en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 kan afvises, hvis udlændingen allerede har opnået beskyttelse i et land som omhandlet i § 29 a, stk. 1, det vil sige et land, der er omfattet af Dublinforordningen.

I den foreliggende sag har nævnet lagt til grund, at Deres klienter er blevet meddelt opholdstilladelse som konventionsflygtninge i Bulgarien.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslag nr. 72 af 14. november 2014 til udlændingelovens § 29 b, at afvisning efter bestemmelsen alene kan ske, hvis betingelserne for at betragte det pågældende land som et første asylsøgende land er opfyldt som følge af, at udlændingen tidligere har opnået beskyttelse i landet. Det er herved blandt andet et krav, at udlændingen skal være beskyttet mod refoulement, ligesom det skal være muligt for den pågældende at indrejse og tage lovligt ophold i første asylsøgende land. Den pågældendes personlige integritet og sikkerhed skal endvidere være beskyttet, men det kan ikke hermed kræves, at den pågældende socialt set skal kunne leve på fuldt ud samme niveau som første asylsøgende landets egne statsborgere. Det er dog et krav i henhold til Excom Conclusion no. 58 - 1989, at flygtningen i første asylsøgende land bliver ”*treated in accordance with recognized basic human standards*”.

Flygtningenævnet finder, at det vil være muligt for Deres klienter at indrejse og tage lovligt ophold i Bulgarien, samt at Deres klienter i Bulgarien vil være beskyttet mod refoulement. Det bemærkes herved, at Deres klienter den 15. september 2014 har opnået international beskyttelse i Bulgarien, der som medlem af EU er omfattet af Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder artikel 19, stk. 2, og som har tiltrådt Flygtningekonventionen, herunder efterlevelse af non-refoulement-princippet som anført i Flygtningekonventionens artikel 33, stk. 1. Der er ikke grundlag for at antage, at Deres klienter risikerer refoulement fra Bulgarien, og De har da heller ikke gjort dette gældende.

For så vidt angår det anførte om racistisk begrundede overfald og retorik, bemærker Flygtningenævnet, at det fremgår af UNHCR, Bulgaria As a Country of Asylum, april 2014, at regeringen adresserer og fordømmer de konkrete episoder af racistisk karakter, herunder at ”On 14 February 2014, following the attack on the Dzhumaya Mosque in Plovdiv, they published a second joint declaration calling for guarantees of civil, ethnic and religious peace, and the police detained over 120 people in connection with the attack”. Flygtningenævnet bemærker ligeledes, at Deres klienter må henvises til at søge de overordnede bulgarske myndigheders beskyttelse. Flygtningenævnet finder således, at Deres klienters personlige sikkerhed vil være beskyttet i fornødent omfang i Bulgarien.

For så vidt angår spørgsmålet om de generelle forhold for udlændinge med opholdstilladelse i Bulgarien finder nævnet ikke, at en afvisning af Deres klienter vil medføre en risiko for umenneskelig eller nedværdigende behandling som defineret i artikel 4 i Den Europæiske Unions

Charter om grundlæggende rettigheder og som omfattet af EMRK artikel 3, ligesom nævnet finder, at Deres klienters personlige integritet vil være beskyttet i fornødent omfang. Tilsvarende finder Flygtningenævnets flertal ikke, at de generelle sociale og økonomiske forhold for flygtninge med opholdstilladelse i Bulgarien i sig selv kan medføre, at Deres klienter ikke kan afvises til Bulgarien.

Der kan herved henvises til de foreliggende baggrundoplysninger, herunder blandt andet UNHCR's rapport: "Refugee Integration and the use of indicators: Evidence from central Europe", udgivet december 2013, hvoraf fremgår, at personer med flygtninge- og beskyttelsesstatus har samme rettigheder som bulgarske statsborgere. Af Dansk Flygtningehjælps rapport: "Bulgarien, Oversigt over asylsystemet, modtageforholdene og andre forhold af relevans for spørgsmålet om Dublin-overførsel", udgivet 26. februar 2014, fremgår det, at når en tilladelse er udstedt giver den adgang til alle typer beskæftigelse og sociale ydelser inklusiv arbejdsløshedsunderstøttelse, om end det i praksis er svært at finde job på grund af sprogproblemer og en høj arbejdsløshed. Det følger endvidere af Dansk Flygtningehjælps rapport: "Notat om forhold for asylansøgere og flygtninge i Bulgarien. Udarbejdet på grundlag af møder med bulgarske NGO'er den 26. og 27. august", udgivet november 2014, at personer med flygtningestatus har adgang til sygesikring, men skal betale herfor. Det fremgår endelig af UNHCR's rapport, "Monitoring report on the intergration of beneficiaries in the Republic of Bulgaria in 2014", fra december 2014, at udlændinge med international beskyttelse i henhold til bulgarsk lovgivning har ret til samme sociale bistand og ydelser, som bulgarske statsborgere, ligesom de har samme adgang til lægebehandling og rettigheder til valgfri sundhedsforsikring.

Flygtningenævnets flertal finder således, at Deres klienter vil opnå tilstrækkelige socioøkonomiske forhold til, at Bulgarien kan tjene som deres første asylland.

Flygtningenævnets flertal finder ikke, at oplysningerne om Deres klienters helbredsmæssige forhold kan føre til et andet resultat. Det bemærkes herved, at Deres mandlige klient er en yngre mand, der må antages at kunne opnå den nødvendige lægelige behandling for sine hjerteproblemer i Bulgarien. Vedrørende Deres kvindelige klients graviditet bemærkes, at den indtil videre er forløbet uden komplikationer.

På den baggrund skal Flygtningenævnet meddele, at nævnet efter en gennemgang af sagen ikke finder grundlag for at omgøre Udlændingestyrelsens afgørelse, jf. udlændingelovens § 48 a, stk. 1, 1. pkt., jf. § 29 b."

FN's Menneskerettighedskomiteé har i udtalelse, dateret den 15. december 2016, udtalt kritik af Flygtningenævnets afgørelse. Flygtningenævnet har den 13. januar 2017 besluttet ikke at genoptage sagen

Flygtningenævnet udtalte:

"Da Udlændingecenter Nordsjælland har skønnet Deres klienter udrejst og de danske myndigheder ikke er bekendt med Deres klienters opholdssted, finder Flygtningenævnet ikke anledning til at genoptage behandlingen af sagen. Der kan herved henvises til principperne i udlændingelovens § 33, stk. 8, hvorefter en ansøgning om genoptagelse ikke behandles, hvis den myndighed, der skal træffe afgørelsen, ikke er bekendt med udlændingens opholdssted. Der kan endvidere henvises til udlændingelovens § 7, hvorefter der "efter ansøgning" gives opholdstilladelse til en udlænding, der opholder sig i landet.

Nævnet har på denne baggrund desuden besluttet at ophæve udsættelsen af Deres klienters udrejsefrist.”